

GLASILO DELOVNE ORGANIZACIJE LABOD TOVARNE OBLAČIL NOVO MESTO

gibanja v slovenski tekstilni industriji

Člani splošnega združenja tekstilne industrije Slovenije so na svoji zadnji seji pregledali poslovanje v naši branži in ga v globalu ocenili kot uspešnega. Seveda so ponovno opozorili na težave v oskrbi z reprodukcijam materialom iz uvoza in iz domačih virov. Le to bo zaradi znanih okoliščin gotovo vplivalo tudi na poslovanje v drugem polletju letošnjega leta. Zanimiv podatek, ki je bil poudarjen ob tej točki dnevnega reda, je tudi vprašanje višine povečanja osebnih dohodkov. Tekstilna industrija Slovenije je v poprečju dvignila izplačila osebnih dohodkov za 31,4 odstotke, medtem ko bi lahko po družbenem dogovoru dvignila izplačila za OD za 34 odstotkov. Torej v celoti vzeto tekstilna industrija ni prekršila dogovorjenih meril, s tem pa ni rečeno, da niso kršiteljice posamezne OZD. V razpravi so sodelovali številni predstavniki tekstilnih tovarn in opozorili tudi na premajhno devizno participacijo, ki po-

vzroča še posebne težave primarni tekstilni industriji, s tem pa verizno stečajo težave tudi naprej vse do konfeksionarjev.

Tov. Stane Dolenc, direktor Poslovne skupnosti, je podal poročilo o izvozno-uvozni dejavnosti v tekstilni industriji Slovenije... Rezultati kažejo, da je izvoz presežen za 3,65 odstotkov, uvoz pa je za 7 odstotkov nižji od planiranega. Ob teh podatkih, ki kažejo na zelo ugodna gibanja, pa so nortanja razmerja neustrezna, saj je bil močno poudarjen izvoz repromateriala v obliki preje in tkanin, medtem, ko je konfeksija pridobivala devize v preveliki meri z uslužnostnimi deli. Ob velikih lohn poslih bi znalo zmanjkati konfeksionarjem kapacitet za večja dela, ki bi prinašala tudi večje vsote deviz, kar terjaja naše celotno gospodarstvo in kar ne nazadnje potrebuje naša tekstilna industrija. Razprava ob tej točki je opozorila na zbiranje podatkov o izvozno-uvozni dejavnosti ter na izhodišča za devizni režim v prihodnjem letu, ki jih je SISEOT že poslal v razpravo. Po teh izhodiščih naj bi pokrivanje potreb iz člena 13 (le-ta govori o združevanju deviz za odplačilo dolgov SFRJ in SRS) določili za vsakega člana skupnosti SISEOT obveznosti v absolutnem znesku, da bi bile njegove obveznosti fiksno določene in se s povečanjem prilivov iznad plana ne bi poveče-

vale. To bi bilo vsekakor stimulatívno, ker bi po izpolnitvi obveznosti razpolagali člani s 95 ali 100 % prilivi. Zato je izredno pomembno, da se planske izvozne obveznosti zelo skrbno in pravično porazdelijo, še posebno, ker je predvidena nominalna rast izvoza v letu 1983 za 18 %.

Sama razprava je dala nekaj odgovorov na uvozno-izvozna gibanja. Razpravljalci so opozorili, da inozemski predpisi posebej stimulirajo lohn posle, kar povzroča pri nas pretirano rast tega načina izvoza. Podatki kažejo, da se je devizni priliv od lohn poslov gibal v konfeksiji v letih 1973 in 1977 med 43 in 48 odstotkov, sedaj pa je dosegel že 76 odstotkov, hkrati pa se povečuje tudi izvoz preje in tkanin. Zato se morajo proizvajalci preje in tkanin med seboj mnogo bolj povezovati, ker je devizni priliv od tovrstnega izvoza bistveno višji. Izračuni kažejo, da b- pri odnosu 50 proti 50 lohn posli in klasični izvoz pridobili v prvem polletju 500 milijonov dinarjev več deviznih sredstev, kar je gotovo zelo pomembna številka. Ob splošnih prizadevanjih za izvoz pa morajo več truda za pridobitev klasičnega izvoza vložiti tudi same izvozne organizacije.

Tudi problem kvalitete tkanin in pogostega zamujanja rokov pri dobavi teh, je bil

izpostavljen. Z večjo disciplino se lahko proizvajalci tkanin v večji meri vključijo v klasični izvoz preko konfeksije. Vendar je znotraj teh poslov tudi vprašanje visokih cen močno poudarjeno.

Ob pretresu vprašanj naše tekstilne industrije je ob razpravah močnejše izzvenela nujnost, da v interesu celotne tekstilne industrije Slovenije, še posebej pa v interesu konfeksionarjev, usmerimo ves trud v povečevanje klasičnega izvoza, lohn posli pa naj zasedajo le viške kapacitet v konfeksiji, ne pa da so pretežni del celotnih izvoznih kapacitet.

Ponovno je bila poudarjena potreba po večjem sodelovanju v reproverigi od predilnic do konfeksije. Raznim težavam tako na domačem trgu kot tudi ob nastopu v tujini, se bomo le homogeni uspešno postavili po robu. Za razvoj ali celo za sam obstoj tekstilne industrije je nujno, da tudi manjše delovne organizacije odločno povečujejo izvoz. Razpravljalci so opozorili na tiste delovne organizacije, ki malo izvažajo in s tem kaj malo prispevajo k pokrivanju družbenih obveznosti. Često ne prispevajo deviz niti ne za gorivo, ki ga potrebujejo za svoje obratovanje. Korenito spremembo takega obnašanja pa mora vsebovati že plan SISEOT za leto 1983.

V prvi polovici letošnjega leta je slovenska tekstilna industrija dosegla dobre rezultate (Posnetek je iz licalnice v Delti.)

komite za slo na ravni delovne organizacije

Komite za SLO in DS na ravni delovne organizacije se je sestel konstituiral v začetku meseca oktobra. Vsebina dela tega organa zajema koordinacijo celotnega delovanja SLO in DS med posameznimi komiteji, v sklopu tega pa velja posebna skrb podružbljanju tega področja. Prav to naj predvidijo tudi posamezni programi, saj bomo le s celovitim in jasnim pogledom v področje SLO lahko tudi ustrezno delovali in se obnašali. V smislu orientacije znotraj nalog področja SLO in DS pa ni le celovit vpogled v naloge, dolžnosti in pravice, temveč tudi opredelitev poslovne in vojaške tajnosti. Pod tem imenom je vse prevečkrat prišlo do zapiranja informacij in s tem seveda tudi do „bremzanja“ podružbljanja tega področja.

Narodna zaščita je znotraj SLO pomemben element, ki naj bo naravnano tako k delu v posebnih razmerah kot tudi k delu v miru. Ob tem je mišljena skrb za naš odnos do družbenega premoženja, samozasčitno obnašanje na vseh ravneh in v vseh sredinah. Še vedno smo „tanki“ na področju zaklanjanja, prav tako na področju samega ravnanja pri različnih akcijah ali gašenja ali katerihkoli drugih. Zato naj bo v prihodnje ena večjih nalog komiteja skrb za aktivno znanje v smislu nalog NZ oz. splošnega ljudskega odpora in družbene samozasčite sploh. V sami praksi se na teh področjih premalo najdemo in konkretna situacija bi nas znala – kljub številnim predavanjem in teoretičnemu znanju – najti nepripravljene.

Tu di področje vojne proizvodnje je stvar komiteja in na drugi strani, čeprav tudi ne tako daleč od naštetih vprašanj, področje obveščanja. Informiranja tako znotraj samega SLO kot tudi širše. To širino nalog bo v prihodnje zajemalo delo komiteja, ki ga sestavljajo vsi predsedniki komitejev tozd (to so hkrati sekretarji OO ZK po tozd) ter predsednik konference sindikatov, predsednik koordinacije mladine na ravni DO Labod in seveda predsednik komiteja, glavni direktor delovne organizacije.

S prve seje komiteja za SLO na ravni delovne organizacije.

protipožarna zaščita

Organizirano požarno varstvo je rezultat prizadevanj in osveščenost slehernega posameznika in celotne družbe pri nenehni skrbi za varno življenje in pravilno ravnanje s sredstvi in napravami, ki lahko povzročajo požar.

V zadnjem obdobju so požari nastali v Sloveniji vsakdanji pojav v vseh panogah dela in življenja. Nenehno uničujejo družbeno in zasebno premoženje in škoda, ki jo povzročajo, sega v milijarde, ljudje pa so izpostavljeni življenjskim nevarnostim in včasih le za las uidejo smrti ob težkih poškodbah in opeklinah.

Požari prizadenejo vsako leto marsikoga izmed nas, zelo pogosto pa cele družine, posebno še delovne organizacije.

Naša skrb za preprečevanje teh nevarnosti mora postati vsakdanja in trajna vsebina slehernega občana in delovnega človeka, postati mora del človekove kulture.

Vsa prizadevanja za preprečevanje požarnih nevarnosti moramo naravnati v praktično vzgojo delovnih ljudi. Seznaniti jih moramo s posledicami, ki jih prinašajo požarne nevarnosti, jih oborožiti z znanjem, zupanjem in prepričanjem, da je varnost pred požarom, ter pravočasno in strokovno ukrepanje tista človekova vrednota, ki pomembno prispeva k krepitvi družbene samozasčite in splošne ljudske obrambe.

Treba je pravočasno ukrepati, da bi požar preprečili, če pa je

že nastal, naj bi ga znali hitro in strokovno pogasiti že na samem začetku s sredstvi, ki so pri roki v TOZD.

Pri samozasčiti človeka in njegovih dobrin imamo v mislih večkrat poudarjene misli tov. Tita, ki je dejal, da je v naši samoupravni socialistični družbi „človek največje bogastvo“. Zato s skupnimi močmi ustvarjeno takšno družbo, v kateri bo užival življenje dostojnega človeka in če smo si zastavili cilje, da tako razvijemo medčloveške odnose, potem je povsem naravno, da je tudi naš pogled na vodenje obrambne vojne predvsem humanističen – bojevali se bomo zato, da bi zavarovali človeka, in vse tisto, kar smo si s skupnimi močmi ustvarili.

Tudi koncepcija splošne ljudske obrambe in družbene samozasčite je sestavljena tako, da je človek vedno v ospredju. Ravno človek je tisti, ki se bo zavestno bojeval za obvarovanje pridobitev narodnoosvobodilne vojne in socialističnega razvoja, njega ta družba nikoli in nikjer ne bo pustila samega.

Na teh osnovah gradimo tudi tisti del sistema SLO in DS, ki ga imenujemo civilna zaščita.

Civilna zaščita je pomemben člen v SLO in DS, ima torej izrazito humanitarne značaj, to je organizacija, ki z opravljanjem svojih nalog in reševanjem varuje človekovo življenje in njegovo imetje.

Civilna zaščita pa je z vso organiziranostjo odgovorna, da izvaja preventivne ukrepe za preprečevanje in odpravljanje nesreč, ki nam pretijo.

J. R.

velelniki

Velelniki v tonu, ki bi ga celo kak vojaški starešina zavidal, gotovo ne sodijo v delovno sredino kakršna je naša. Spoštovanje človeka in sama socialistična etika zahteva odnos, ki človeka ne ponižuje, ki ga spodbuja in ki ne deli ljudi v tiste, za katere velja vse v „rokavicah“ : in druge, kjer je dovoljeno izlivanje srdu. Toda do velelnikov ne prihaja le v pogovoru med nadrejenimi in podrejenimi, ostri in ukazovalni toni prisotni tudi v vsakodnevnih relacijah. Nekako „pomemben“ se menda zdi človek sam sebi, če ostro ukaže povelje, namesto, da bi mirno in brez prenapetostno pojasnil, da te na sestanku že čakajo ali da prinesi to in to . . .

Avtoritete si ne bomo gradili z ostrim in napadalnim nastopom, pač pa s pravilnim odnosom do dela in do sodelavcev. Sem pa ne sodijo velelniki – ta superioren način komuniciranja je že zdavnaj preživel!

10. OKTOBER
ZVEZA SINDIKATOV SLOVENIJE

delo komunistov v libni

Notica v našem biltenu o delo OO ZK v TOZD Libna, češ, da so člani odkrito spregovorili o idejnopolitični oceni slehernega med njimi, je kar sama klicala po širši obrazložitvi njihovega dela, ki je v tem primeru tak, kot bi moral biti v sleherni sredini. S sekretarko OO ZK v Libni se je pogovarjala tov. Marija Štampfelj, poslovna sekretarka tozda:

Idejno-politična ocena nas, članov ZK v osnovni organizaciji tozda Libne, ni slaba. Lahko rečemo, da aktivno sodelujemo člani ZK v vseh družbenopolitičnih organizacijah kot tudi v celotnem delovanju naše tozd. Tudi posamezniki so pri tem močno angažirani, ne le celotna osnovna organizacija. Toda še vedno nismo prav vsi člani OO ZK tako aktivni kot bi morali biti in tudi sposobnosti vseh bi morale priti pogosteje do izraza. Nekaj je tudi objektivnih vzrokov, ki jih vidim predvsem v tem, da so med nami matere in kmečke žene in tem čas ne dopušča večje angažiranosti. Prav tako pa si ne moremo dovoliti raznega dodatnega dela med delovnim časom, saj je naša borba za plan težka. Torej zaključek te točke je še bolj spodbujati delo članov ZK tako na svojem delovnem področju,

kjer morajo biti člani ZK zares vzgled, tako tudi na področju družbenopolitičnega delovanja. Prizadevnost vseh nas moramo sproti analizirati in sproti odpravljati tudi pomanjkljivosti v našem delovanju.

Ena od oblik izobraževanja članov ZK je tudi samoizobraževanje. Le-to lahko poteka tudi ob rednem branju tednika Komunist. Toda anketa, koliko članov — od skupno 22 — bere Komunista, je pokazala kaj slab rezultat. Redno prebira ta časopis le pet članov ZK vzrokov pa je več. Med temi: ni časa in članki so prestrokovno napisani, stil ni prilagojen delavcu, ki ni več političnega in ekonomskega jezika.

Na sestanku se člani OO ZK Libne odkrito pogovorimo o vseh problemih, tudi o osebnem zgledu teh v svojih delovnih sredinah. V proizvodnji je včasih čutili poseben psihični pritisk na člana ZK, še posebno, če je en sam delavec v brigadi član ZK. Od člana ZK ljudje upravičeno pričakujejo, da so le-ti zgledni delavci in pravi člani te organizacije. Med pričakovane lastnosti pa sodi tudi „čvrsta“ hrbtenica, ki jo mora imeti član ZK in tako odločno svoja stališča tudi zastopati. In končno sodijo v naše razmišljanje tudi odnosi, še posebno odnosi med vodilnimi v proizvodnji in delavci. Le-ti bi bili boljši, če bi se kršitve in napake pri teh enako obravnavale, kot pri delavcih samih, saj smo končno delavci na tem področju; še več, akcijo moramo peljati skupaj z ostalimi družbenopolitičnimi organizacijami.

pogledi kolegija

Za koordinirano in enotno delo v naši delovni organizaciji je gotovo ključnega pomena redno dogovarjanje in sodelovanje odgovornih delavcev, še posebno direktorje tozd z glavnim direktorjem. Sestanki v tem sestavu, po potrebi pa se jim pridružijo tudi odgovorni za posamezno področje — ali proizvodnje, nabave, prodaje, razvoja, financ, kadrovanja... — imenujemo kolegij. Kolegij je organ, ki ne odloča, pač pa skrbi za koordinacijo dela, za razčiščevanje strokovnih vprašanj, za realizacijo sklepov organov upravljanja na ravni delovne organizacije in podobno.

Pogled najodgovornjših delavcev na naša vprašanja je gotovo najširši in zato — kljub temu, da ta organ nima moči odločanja — vendarle velja z vso resnostjo prislunhiti stališčem in usmeritvam iz naših kolegijev.

Preberimo si nekaj teh iz zadnjih dveh sej kolegija direktorjev naše delovne organizacije:

Skozi plan in skozi kvaliteto moramo gledati našo eksisten-co, zato mora biti bitka za ti dve postavki odločna. Nепrestano pa moramo skrbeti tudi za varčnost na vsakem koraku. Sam sodi tudi vračanje ostankov materialov iz proizvodnjih TOZD v TOZD Commerce, ki bo te ostanke ali odprodal ali

uporabil kako drugače. Nikakor pa ne moremo dopustiti, da odpadki končajo v smetiščih ali da se enostavno „izgube“.

Ponovno je bilo poudarjeno področje evidentiranja rezervnih delov. Plan teh bi moral biti redna priloga gospodarskih planov tozd.

Naši stroji so naša skupna last in skrbeti moramo, da bodo kar najbolj izkoriščeni. Ni opravičila za razne izgovore ali izmikanja — čim se pokaže v drugem tozdu potreba po stroju, ki ga sorodna tozd lahko posodi, moramo tej potrebi prislunhiti in omogočiti takojšnjo pomoč.

Ob vse zahtevnejši tehnologiji, potrebujejo tudi naši vzdrževalci več znanja. Omogočiti jim moramo seznanjanje z novostmi, spremljanje gibanj, ki so v svetu zelo nagla.

Več znanja pa si moramo pridobiti prav vsi. Današnji trenutek sicer narekuje kar največ varčnosti, toda varčujmo pri porabi surovin, z delovno disciplino... nikakor pa ne z vlaganjem sredstev v naše znanje.

Že znane težave z nabavo surovin pa tudi drugi vplivi lahko pripeljajo do krajših zastojev. V kolikor pride do tega, so odgovorni delavci dolžni sproti obveščati delavce in pojasniti tudi vzroke, ki so do nastale situacije pripeljali.

Na kolegiju so prisotni spregovorili tudi o tistih delavcih, ki že dlje ne dosegajo norm, planska služba pa obdeluje podatke o bonifikacijah, ki jih delavke prejemajo poleg tistih, ki jih že vključuje delovni nalog. Na podlagi te analize bo potrebno takoj sprejeti določene ukrepe.

Še eno področje iz razprave moramo omeniti — zmanjšanje režijskih del glede na število, ki odstopa od plana. Ta odgovorna akcija zahteva jasen in dosleden pogled v potrebno in upravičeno splošno in proizvodno režijo.

V SLOVENIJI SPET VEČ STANOVANJ

Lani je bilo v Sloveniji dokončanih 14.674 stanovanj, kar je po nekaj letih nazadovanja zopet napredek, saj smo jih zgradili za 6,6 odstotka več kot leta 1980. Po povprečni velikosti stanova nj pa smo v Sloveniji na zadnjem mestu v Jugoslaviji. V Sloveniji je povprečna površina novosezidanih stanovanj 58 m², na Kosovem, kjer so največja v SFRJ, pa 86,7 m². So pa zato slovenska stanovanja v privatnih hišah največja v Jugoslaviji, saj merijo v povprečju 99 kvadratnih metrov (v letu 1981).

Ko pride čas upokojitve, je slovo od delovne sredine težko. Posnetek je iz skromne slovesnosti v TOZD Ločna, ko so se sodelavci po 28 letih skupnega dela s šopkom in najboljšimi željami za naprej poslovili od Anice Kren.

zakon in letni dopust

Že v prejšnjih številkah našega glasila smo pisali o zakonskih spremembah in dopolnitvah zakona o delovnih razmerjih, ki je začel veljati z 1. 8. 1982 in je bil objavljen v U. I. SRS 27/82.

Zaradi pomembnosti in pravnega uporabljanja zakonskih določil v praksi, se bomo opredelili le na zakonske spremembe in dopolnitve na področju urejanja dopustov, ki prinašajo dve bistveni in pomembni novosti.

Prva sprememba, ki jo zakon prinaša, da se spremenijo oziroma dopolnijo smeri (91. člen), zaradi katerih se poveča letni dopust in sicer:

Delavcem, ki imajo 50 let starosti,

ne glede na starost pa delavcem, ki jim je priznana najmanj 60 % telesna okvara,

Delovnim invalidom, ki imajo pravico do skrajšanega delovnega časa,

ter delavcem, ki negujejo in varujejo težje in težko duševno prizadeto osebo.

Zakon tudi jasno določa, da tako povečani letni dopust lahko znaša skupaj največ 5 dni.

Druga pomembna novost je pri koriščenju oz. izrabi letnega dopusta. Zakonska sprememba 96. člena zakona o delovnih razmerjih dovoljuje možnost, da delavci v SSA določijo primere, ko ima delavec pravico izbrati del letnega dopusta nad 12 delovnih dni (12 dni mora izrabiti v enem delu) najkasneje do konca februarja naslednjega koledarskega leta.

Naša naloga torej je, da poleg vseh ostalih sprememb in dopolnitev vnesemo tudi ti v SSA, ter da določimo primere in pogoje, ki jih nam nalaga zakon, da bomo ti določili na področju letnega dopusta lahko v praksi izvajali.

Kljub zakonski možnosti izrabe letnega dopusta do konca februarja naslednjega koledarskega leta, ki je zadnji rok izrabe dopusta, priporočamo, da delavci izrabijo preostali letni dopust do konca letošnjega leta.

MOJCA NOVAK

O proizvodnem delu v usmerjenem izobraževanju in o naših pripravah na to, smo v prvi polovici letošnjega leta pisali osemkrat. Na posnetku pa sta predstavnika tozd TIO-TOP na sestanku o tej temi.

ko leta in bolezen slabijo delovno sposobnost

Velikokrat smo že pisali o dokaj pereči bolniški v Temenici. Ponovno se lotevamo te teme, vendar tokrat bi jo želeli osvetliti iz večih kotov. Kdo je največkrat na bolniški, koliko v sklopu celotne odsotnosti z dela predstavlja porodniška, koliko je bolniške nad trideset dni.

V vsakdanji bitki za plan se radi zgrozimo nad veliko odsotnostjo z dela. Prižadevamo si jo zmanjšati, presekati vse motive razen boleznih same, pa še pri tej postavljamo polno vprašanj, pomislekov. Razumljiva je ta naša skrb in tudi nezaupanje ima svoje realne vzroke. Pa vendar moramo

posvetiti tudi bolniški več pozornosti in več razumevanja, še posebno, če so to pogosta resnejša obolenja ali celo bolniška nad trideset dni.

Na dan, ko sem obiskala Temenico, je bilo od 142 zaposlenih kar 30 delavcev odsotnih. V odstotkih je to 21,60 %, od tega pa odpade na porodniško 8 odstotkov (11 delavk je na porodniškem dopustu). Od skupnega števila „manjkajočih“ je bilo v bolniškem staležu 16 delavk iz neposredne proizvodnje in trije delavci iz režije. Ta slednji podatek povzroča odgovornim še posebne težave, saj v proizvodni režiji ni rezerve in je sleherni delavec zelo, zelo potreben. In koliko med temi bolnimi delavci je na bolniški že nad trideset dni? Pet delavcev in od tega kar dva v režiji.

Iz analize, ki so jo naredili v Temenici je razvidno, da je povprečna starost v kolektivu 34 let. V proizvodnji režiji je le-ta najvišja, saj je poprečje 44 let, najnižje poprečje pa je s 26 leti – na traku kril. V Temenici je precej starejših delavk, ki so se zaposlile šele pred dobrimi

desetimi leti. Tako štejejo danes nekaj nad petdeset let, delovne dobe pa imajo deset, enajst let. Predvidevajo, da naj bi se prihodnje leto starostno upokojilo deset delavk in prav med temi je nekaj takih, ki jih težja obolenja pestijo že dlje časa (kar pet od teh je v bolniškem staležu nad trideset dni). Hkrati pa je prav med temi delavkami delovna doba precej nizka (za primer: 55 let – 11 let delovne dobe, 56 let – 10,6 let delovne dobe, 55 let – 16,7 let delovne dobe ...).

Ob taki sliki je skrb za prihodnost teh ljudi seveda velika. Velika je skrb za tiste, ki so bolni in za katere je pričakovati celo invalidsko upokojitev, saj so leta ob delu na normo kaj težka in poznajo se celo meseci, ki postajajo vse težji in težji.

Zato velja vedno znova posvečati preventivi vse več pozornosti, da bi naše delavke in delavci vse dalj ostali čvrstega zdravlja in da bi lahko tudi pokojnino uživali, saj si to s svojim delom še kako zaslužijo.

L. J.

koliko in o čem pišemo

Predmet mnogih razprav je – in še večih bi moralo biti – informiranje v naših delovnih sredinah. Del tega širokega in za samoupravljanje ključnega področja, je tudi naše glasilo. Vsebinska sledi sprejeti vsebinski zasnovi in lahko trdimo, da se ta iz leto v leto izboljšuje, dje vse več angažiranih sestankov, da se razmerje naslovov pomika vse bolj v prid tisti informaciji, ki je našemu delavcu potrebna.

V prvih šestih mesecih letošnjega leta smo med 186 naslovi (šteli so širši članki) objavili 28 na temo gospodarjenja in planiranja v naši delovni organizaciji in prav toliko sestankov o delu družbenopolitičnih organizacij. Vendar je med temi teža na širokem delu sindikalne organizacije, kar je gotovo pogojeno z letošnjim kongresnim letom. Nekaj več kot pred leti je prispevkov o delu mladine, vendar so ti še vedno preveč usmerjeni v opisovanje delovnih akcij in podobno in, kljub izjemi o vprašanju doseganja norm, še veliko premalo v živo problematiko mladih. Premalo pa o svojem delu pišejo tudi člani ZK. O pogojih dela, družbenem standardu ter izobraževanju, smo pisali 15-krat, isto število naslovov pa je v rubriki „razno“. Toda tudi te teme so v pretežni meri namenjene Labodu in pa tekstilni industriji sploh. V 11 sestavkih smo pisali o naši samoupravi in delu organov upravljanja, 11-krat pa smo v prvem polletju predstavili naše delavce. Tudi ti pogovori so seveda del našega celotnega življenja s predstavitev dela, uspehov in težav v posameznih področjih. Poslovni stiki in strokovne ekskurzije skupaj z našim sodelovanjem na sejnih, so našli mesto v desetih prispevkih, deset naslovov pa je govorilo o naši športni dejavnosti. Tu so bili predvsem „pridni“ planinci, ki so svoja doživetja redno in živo posredovali nam vsem. O proizvodnem delu in pripravah na to v naših delovnih sredinah, smo pisali 8-krat. Prav tolikokrat so bili na straneh našega glasila sestavki iz področja SLO. Tudi o samoupravnih splošnih aktih, smo pisali 8-krat, vsebinska pa se je dotikala tako pojasnjevanja novosti kot tudi analiziranje ures-

ničevanja sprejetih SSA. Pet sestavkov smo posvetili kulturi – nasploh in kulturi med nami; le dva sestavka pa sta govorila o nagrajevanju po delu. Vendar pa lahko rečemo, da sta bila živa in da sta se svoje teme „pošteno“ l otila. Tudi o samem informiranju, stroških tega, problemih in podobno, smo pisali le dvakrat (ob tem je zopet potrjena ljudska modrost, da je kovačeva kobila vedno bosa). Enkrat smo lahko brali o nesrečah pri delu, omenila pa bi še dva članka iz rubrike „razmišljanja“. Razmišljanja o našem delu in nedelu, o prenašanju polresnic in podobno, so naletela med nami na močan odmev in danes so bile številne pobude, da podobne prispevke.

Tako izgleda naše informiranje v glasilu skozi številke. Ob omenjenih okvirnih vsebinah velja pozornost tudi vprašanju, kdo vse je pisal ali kdo je vsaj „pripovedoval“. Premalo pišejo vsi, ki so za to odgovorni. Premalo je prispevkov od strokovnih delavcev in družbenopolitičnih delavcev. Obveščanje je tako zelo sestavni del dela in obveza vseh teh, da se o tem, ali je čas za pisanje ali ga ni, niti ne bi smeli vpraševati. Seveda se da najti skupen jezik in se dogovoriti za obliko, ki odgovornim delavcem ne bo jemala dragocenega časa, vendar morajo le-ti v bodoče bolj opozarjati na dogajanja, na teme, ki bi morale biti objavljene ali v glasilu ali v biltenu.

Vsi moramo imeti odgovornejši odnos do tega področja, saj prav s poslušanjem za obveščanje in za svoje obveze v tem, kažemo tudi našo samoupravno zrelost. Vprašanje te pa ni majhno!

LIDIJA JEŽ

Na obisku pri modnih kreatorkah v Lab

MODA BREZ LETNICE

Jesensko zimsko moda zelo rada sega po športnih oblačilih, ki jih dopolni z elegantnimi dodatki. Sportno in elegantno je že vrsto let moto tovarne Labod, ki izdeluje težko konfekcijo v Ljubljani, moške srajce in bluze pa v Novem mestu. Labod je ubral pravo pot in ma količino plašcev, kostimov, toliko klasičnih modelov, toliko mo-

Izrezek iz revije, v kateri je bil objavljen razgovor z našima mladima kreatorkama.

„naša žena“ na obisku pri jelki in petki

Biti modni kreator zveni elovabljivo, kaj vse pa se skriva za tem zvonečim poklicem, kako obširno in zahtevno je to delo pa vedo povedati naši modni

ustvarjalci: v programu PŠ Irena Klemenčič in Stane Vesel, v programu VO pa Jelka Novak in Petra Brečelj. Ta imena v naši delovni organizaciji dobro poznamo, prav tako, če ne morda še bolj, pa so znana širom po Jugoslaviji. Labod je s svojimi kreacijami, ki so vedno sredi modnega dogajanja ob vsem tem pa funkcionalne in široko uporabne, požel že nešteto priznanj. Največje med temi pa je gotovo zaupanje kupcev.

Prav to je gotovo vodilo novinarko „Naše žene“ na obisk k Jelki in Petri, kakor ju kličemo mi in še mnogi poznavalci mode in Laboda. Predno si preberemo povzetek objavljenega članka pa velja omeniti, da so podobni pogovori stekli z našima znanima kreatorkama tudi v številnih drugih revijah, pred nedavnim na primer s Petro v reviji „Praktična žena“.

DEVIZE V LB

Temeljne ljubljanske banke v Sloveniji so v avgustu dosegle na deviznih sredstvih občanov povečanje za 8,3 milijona ameriških dolarjev, mreža ljubljanskih bank v tujini pa je na temeljne banke v domovini v prvih osmih mesecih letos usmerila za 62,8 milijona ameriških dolarjev hranilnih vlog. Od teh prilivov odpade več kot polovica na Irak.

naš pogovor

Tovariš Lovre Ceglar — vodja priprave dela v programu VO.

ne gre vedno tako gladko...

Tokratni sogovornik za naše glasilo je bil tov. Lovre Ceglar, vodja priprave dela za program VO. V svoji stroki dela že polnih osemindvajset let, šesto leto pa teče na delih in nalogah vodje priprave dela. Kaj pa to delo zajema, kam vse seže?

Obseg mojega dela je zelo širok. Skrbeti moram za pokrivanje planov tozd vrhnjih oblačil in naše kooperacije, ki v tem programu ni majhna. Po naročilnicah moram splanirati delo po tozd, skrbeti za pripravo osnovnega kroja ter nato krojev po zahtevanih številkah. Sem sodi tudi priskrba osnovnega materiala in seveda vsega pomožnega. V sklopu teh dogajanj pa ne teče vedno vse tako gladko, zato smo v stalnih stikih tako s prodajno, nabavno službo ter proizvodnimi tozdi.

Pri čem se kažejo največje težave in kako bi lahko zmanjševali le-te?

Zadnje čase je največ težav slabo kvaliteto osnovnega materiala, često pa tudi v tem, da dostava ne poteka v začrtanih terminih. Splošna situacija to pogojuje in Labod sam na ta gibanja kaj težko vpliva. Vse to pa prinaša v delo našega oddelka precej težav. Zaradi slabe kvalitete blaga moramo povečevati čase, normative. Časi so predvideni za delo na materialu

brez napak, odstranjevanje teh pa zahteva dolžino, ki jo kasneje koregiramo. Komplicirana pa nastane situacija tudi z netočno ali nepravočasno dobavo. Ob tem prihaja do zamenjave barv, do raznih širin blaga, drugih dezenov. V teh primerih moramo hitro ukrepati, saj vemo, da delamo takorekoč „iz rok v usta“.

Kaj pa majhna naročila? Za vas gotovo pomeni enako delo naročilo desetih modelov v večjih številkah ali pa tristotih.

Vsako naročilo zahteva svojo obdelavo in vaša trditev povsem velja. Kaj nerodno je sprejemati naročila petih blejzerjev in dvajsetih kril, toda tudi to se zgodi. Včasih je posredi kompletiranje nalogov, včasih zopet spremembe ali dopolnila. Seveda pa je tudi v zahtevnosti in kompliciranosti modela velika razlika. Mnogo več časa nam vzame obdelava modela, ki ima medvlogo in podlogo, pa morda še številne dodatke kot enostaven model.

Vendar je Labodova usmeritev v maloserijsko proizvodnjo, v zahtevne modele. Kako se boste morali torej organizirati v prihodnje?

V zahtevnem tržišču bomo gotovo konkurenčni z majhnimi in zahtevnimi serijami. V tem primeru bo nujno naš štab številčno okrepiti. Sedaj nas dela v ljubljanski pripravi dela šestindvajset in kar trdno moramo delati, čeprav velja, a je še vedno premalo individualne odgovornosti, premalo zrelega odnosa do dela. Še imamo nekaj notranjih rezerv, kljub temu pa trdim, da bomo sčasoma potrebovali še več ljudi, ki bodo večji svojega dela.

Vemo, da en sam delovni nalog zahteva obilico dela. Nekaj pogostejših točk ste v Commercium poenostavili s tem, da lahko na obrazec le vnašate podatke, nekaj specifičnosti pa pri slehernem nalogu pa še ostaja. Kaj pravzaprav vse vsebuje delovni nalog?

Začne se z modelom, osnovnim krojem in razmernikom. Seveda je to narejeno na podlagi materiala, barve tega, metraži in velikostih števil. Najprej iz tega izdelamo dezentkarto za krojilnico in še za šivalnico. Slednja je dopolnjena z vsemi podrobnostmi — fazno listo, z opisi, časi, spremembami. Sem pa sodijo tudi tehnološki podatki ter podatki o načinu vzdrževanja, simboli za čiščenje, obesni karton-

ček... Vsemu temu pa sledi tudi zapisnik o kvaliteti materiala.

Ali lahko ta postopek kaj poenostavite ali velja v vsakem primeru vsak del te naloge ponovno opraviti?

Nekoliko lahko poenostavimo oz. si pomagamo s že obstoječimi kroji v moškem programu, kjer lahko od časa do časa vnesemo le manjše spremembe, manj pa je teh možnosti v ženskem programu, ki je zelo pisan in pester. Naše delo pa je dokaj komplicirano tudi zaradi prostorske oddaljenosti med službami in tozd pa zaradi včasih neustrezne strojne opreme, za katero velja, da bi bilo najugodnejše, če bi bila v izvedbi ene tovarne, specializirana in podobno. In seveda to, kar sem že omenil — zaključujemo vse manjše naloge. Pri kolekciji, ki zajema cca 235 komadov izloči zaključevanje neke od 50 do 70 komadov. Poleg priprave tega velikega števila modelov za kolekcijo pa imamo nalogo izdelati tudi kolekcijo za Jugoskopsport, ki zajema cca 40 komadov. To so za nas velike obremenitve. Ne sodi pa v moje delo samo to, pač pa so tudi še naloge mentorstva, pripravnikov in podobno.

Gotovo pa pomeni velik delež — tako po obsegu kot po odgovornosti — kooperacija.

Ob teh nalogah se kar najbolj angažiramo. Nekaj dela steče z dobro voljo, nekaj z nadurami, pa gre. Specifičnost tega dela in ponovno še večja prostorska oddaljenost pa seveda znova pogojujeta mnoge težave. Znotraj teh je včasih tudi „napad“.

AFORIZMI

Vsako napako plačamo, zato toliko dolgujemo!

Ne bogatijo oni mimo dela, ampak le delajo na svojem bogatenju.

Tudi sekundarne surovine so zdaj postale primarne!

Enotno YU tržišče najbolje deluje v Trstu.

Težko je priti do strehe nad glavo, ker je mnogo šefov nad glavo.
S. DOŠENVIČ

čes, zakaj dajemo kooperantom tako obsežna naročila, naše tozd pa zalagamo z majhnimi naročili in z zahtevnim izvo-dom. V zvezi s kooperacijo pa nastajajo težave tudi s tem, ker v naši službi nimamo svojih risarjev. Te usluge nam opravlja-ta tozd TIP-TOP (ta riše tudi za Zalo, ker ta zaradi prostorske stiske nima risarjev) in pa Temenica.

Vaše delo je zelo dinamično, k temu pa prispevajo deleži tudi živi stiki s proizvodnimi tozdi. Če se kaj zatakne, ste gotovo vi in vaša služba tisti, ki morate reševati, iskati...

Včasih je morda ta stik preveč enosmeren. Razumem situacijo v tozd, če se zgodi, da nenadoma ni dela, če je nalog nepopolen in ne morejo naprej, plan pa jih obvezuje. Vendar imamo tudi mi velike težave in pričakujemo, da jih bodo tozd tudi razumele. Med seboj se moramo bolj obveščati in sproti reševati nastala nesoglasja. Dogovarjanje in skupno iskanje rešitev bo dalo rezultat, samo napadanje in obtoževanje pa gotovo ne. Tako je to v tem našem poslu. Za strokovno delo lahko rečem da dobro teče, težave pa nastajajo predvsem zato, ker se ne znamo pogovoriti.

V DRUŽBI VELIKANOV

Iz rang lestvice velikosti slovenskih delovnih organizacij, ki jo je na podlagi podatkov Službe družbenega knjigovodstva objavil Gospodarski vestnik, lahko razberemo nekaj sprememb. Zlasti občutljiv je padec IMV, ki je z lanskega enajstega mesta po dohodku zdrknila na stopetdeseto, po številu zaposlenih in uporabljenih poslovnih sredstvih pa je še obdržala svojo visoko uvrstitev (9. oz. 11. mesto). Na vrh doljenjskih delovnih organizacij se je sedaj povzpela Krka. Zavzema dvanajsto mesto, prej pa je imela petnajstega. Z našega področja ji sledijo še: 23. Pionir iz Novega mesta (22.), 36. Djuro Salaj iz Krškega (60.), 48. SGP Grosuplje (39.), 50. Novoles iz Straže (45.), 123. Novoteks iz Novega mesta (113.), 124. Beti iz Metlike (146.), 144. Konfekcija Lisca iz Sevnice (105.), 155. Labod iz Novega mesta (147.), 172. Inles iz Ribnice (127.), 183. ZK GP — Gozdno gospodarstvo Kočevje, 190. Jutrjanjka iz Sevnice (190.), v listo dvestotih največjih pa se je letos prvič uvrstilo tudi Gozdno gospodarstvo Novo mesto, točno na dvestoto mesto.

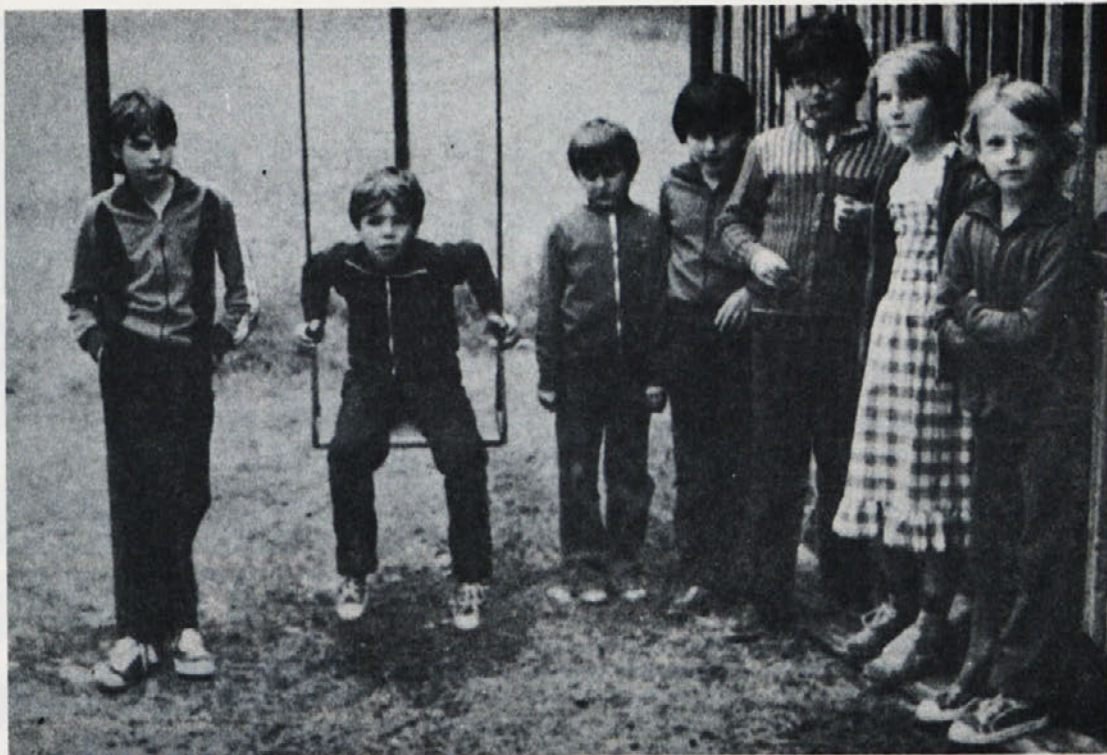
tednu otroka ob rob

Organizacija združenih narodov je proglasila čas od 5. do 12. oktobra za teden otroka. V tem času še intenzivneje kot sicer analizirajo po svetu pogoje za zdravo rast in razvoj naših otrok in bodočih generacij, vsa pozornost je obrnjena k zdravljenju, hrani, čistemu okolju... Poleg teh velikih vprašanj odgovornosti za bodoče rodove pa bi se morali — pa ne le ob tednu otroka — povprašati po vzgoji, po čustvenem razvoju naših otrok, po vsakdanu, ki kar prehitro zbeži mimo, ker je toliko vsega kar preprečuje, onemogoča in potiska v stran tisto, kar vendarle otrok najbolj potrebuje — veliko časa, veliko pogovorov, nežnosti, predanosti.

Imeti otroka je velika radost in velika odgovornost. Često smo starši zadovoljni z vsem, kar naša družba nudi otrokom za zdravo rast in njegov širok razvoj. Veseli smo, da je tako zelo poskrbljeno za otroške ambulante, za vrtce, šole, da je ponujenih toliko interesnih dejavnosti, v katerih se bo lahko našel tudi naš otrok in razvil svoj talent, svoje sposobnosti.

Povsem zadovoljni čakamo, kdaj bodo naši mali učenjaki pokazali vse kar znajo, kar so se naučili v vrtcu, pri telovadbi, krožkih... Pri tem pa smo mi sami prezaposleni. Tempo današnjega časa nam onemogoča splošnega kramljanja o majhnih stvarih, ni več pravega časa za sprehodez otrokom, če pa se že podamo, nas je vedno polno in pogovori gredo v „zrelejše“ teme, ni časa za odgovore na tisoč, često nemogočih vprašanj.

Šola in družba dosledno izpolnjujeta svoje obveze, vprašati pa se moramo, ali tudi mi vedno izpolnimo svoje. Kolikokrat se sliši, saj je šola celodnevna, pa se naj učiteljice ukvarjajo z mojim otrokom... Kako kratkoviden je tak pogled in kako žalosten predvsem v odnosu do otroka! Če trikotnik med otrokom šolo in starši ni strnjen, je kaj težko pričakovati rezultate. Vendar rezultat sploh ni odlično spričevalo. Rezultat, ki si ga želimo, je zadovoljen, vesel, zdrav, vedoželjen otrok, poln zaupanja v starše, v šolo, v svojo družbo. Na teh relacijah pa rado pride marsikaj na pot in premagovati ovire sam, je predvsem v občutljivi dobi adoles-

Otroci so naša velika radost in naša velika odgovornost. Fotografija je nastala v Trenti ob letošnjem taboru naših otrok.

cence kaj težko. Nič manj pa ni težko potožiti nekomu, zapupati, če ni vzpostavljen stalen, spontan in pristen kontakt. Vse to pa je v današnjem času rado zamenjano z materialno nagrado, s katero se starši tako radi „odkupujemo“. Ne le, da lepo darilo ne odtehta tistega časa, ki ga bi morali — pa nismo — posvetili otroku. Še več, otroka usmerja v povsem potrošniško mišljenje, kjer ni prostora za „klasične“ vrednote.

Da bo lahko naš otrok čustveno dozorel, da bo nekoč postal dober in vreden član naše družbe, je potrebno mnogo več. Poleg občutka sreče, tako v domačem krogu kot izven, je tu še zelo občutljiv in zelo pomemben trenutek svetlega zglada, ki ga morajo starši prvi nuditi otroku. In če je že z vzgojo zamenjana vloga splošnih vrednot z materialnimi dobrinami, je kasneje kaj težko pričakovati od takega človeka toplino, tovarištvo, delavnost in odgovornost.

Ob tednu otroka se tudi mi — sleherni mad nami — vprašamo, ali nudimo poleg materialnih dobrin našemu otroku tudi dovolj nežnosti, časa, ali jih ne nazadnje dovolj spoštujemo in ali so naša dejanja vedno vredna spoštovanja? Ali nudimo dovolj močan zglad za ljubezen, za tovarištvo, za delo in spoštovanje tega, za odgovornost? To pa nam pove, da moramo biti najprej kritični in dosledni do sebe in šele nato vse to lahko pričakujemo in zahtevamo od svojega otroka.

L. J.

počitniška praksa

V ljubljanskem delu Laboda je mesec dni opravljala obvezno počitniško prakso tovarišica Doča SOSS. Zanj bi bila sicer praksa obvezna šele čez leto dni, saj je v tem mesecu šele začela s študijem na fakulteti za naravoslovje in tehnologijo — smer oblikovanje, vendar je z izpolnjevanjem svojih obvez kar pohitela. Tako si je prihranila za drugo leto nekaj dragocenega časa, ki ji bo ob zahtevnem študiju še kako prav prišel. In

V tem mesecu dni sem spoznala veliko več, kot sem pričakovala, pravi Doča Soss.

kako se je sploh odločila za višjo šolo za oblikovanje?

„Končala sem gimnazijo“ pravi, in želela sem študirati nekaj z oblikovanjem v zvezi. Na arhitekturni, kamor me je sicer močno vleklo, je bilo vse polno

interesentov, zato je bila ob sprejemnih izpitih selekcija zelo močna. Tako sem se odločila za oblikovanje v tekstilni smeri.“

Povedala je tudi, kako prav je naredila, ker se je za obvezno prakso odločila že leto poprej, saj je v tem mesecu spoznala osnovna dela v konfekciji, vzporedno s tem pa delo kreatork. Širina tega dela, dinamičnost in ustvarjalnost je to, kar si je sama najbolj želela. „Videla sem veliko več, kot sem pričakovala da bom oziroma spoznala sem, da je delo v konfekciji veliko širše kot sem si predstavljala. Če bi ostalo še kaj časa, bi se lahko seznanila tudi z delom v skladišču pa še v kakšni službi, toda mesec je tako hitro minil, da je kaj.“

Ko sva se pogovarjali, je Doča zaključevala dnevnik. Pravi, da je pri vseh delavcih naletela na prijaznost in razumevanje, da je imela pri opravljanju same prakse in izdelavi dnevnika veliko pomoči, za kar je vsem zelo hvaležna.

Mi pa ji želimo uspešen študij in kasneje veliko zadovoljstva pri delu!

POPRAVEK

V prejšnji številki Laboda smo objavili fotografijo z zaključevanja, kjer je bil na posnetku sicer naš trgovski zastopnik RIZO ČEVAPOVIČ in ne Rizo Jukovič, kot je bilo napisano. Za neljubo pomoto se obema in hkrati vsem vam opravičujemo!

Uredništvo

s stotimi ženskami na Triglav

Po mnogih letih brezuspešnega pošiljanja prijavnice, se mi je letos nasmehnila sreča. Bila s med udeleženkami Teleksovega pohoda „sto žensk na Triglav“. Imela sem pa malo upanja, da bom končno le prišla na vrh najvišje gore Jugoslavije, ker sem to nameravala že dvakrat pred tem pohodom, vendar brezuspešno. Preteklo leto mi je zmanjkalo moči, letos sem se ustrašila slabega vremena.

S kondicijo nisem imela težav, saj sem se letos udeležila vseh Labodovih izletov. Marsikatera pohodnica pa je precenila svoje moči in je imela težave na poti, saj vzpon na Triglav le ni tako zelo enostaven, kot ga nekateri prikazujejo.

V ranem sobotnem jutru se je kolona žensk podala na dolgo pot iz Rudnega polja do Planike. Pot do Velikega polja ni bila težka, a pogled do Planike in Triglav je razodeval, da bo treba premagati nekaj težav. Nahrbtniki so postajali vse težji, pot je bila naporna. Počasi je postajala gora vse bližja, Velo polje pa daleč za nami. Na poti so tovariško pomagali vodniki z vzpodbudnimi besedami, pa tudi nahrbtnike so pomagali nositi. Planika je osvojena, popoldanski počitek pred nedeljskim vzponom je bil zelo dobrodošel.

Bila je še tema, vsi smo bili zarana pokonci, ko so se naveze podajale na pot. Na Malem Triglavu smo opazovali sončni vzhod, čakal nas je še vzpon na očaka. Koraki so postajali vse težji, kape in puloverji so bili odveč, toda premagali smo še zadnje težave. Prišli smo na vrh. Čudoviti so občutki, ko premagaš vse težave na poti in stojiš poleg Aljaževega stolpa. K

To sicer ni izlet stotih žensk na Triglav, je pa izlet Labodovih delavcev na Triglav. Točneje: posnetek prikazuje že pot v dolino. (Foto: B. Petan)

temu je pripomoglo tudi prekrasno sončno jutro. Razgled je bil prečudovit (na eni strani dolina Vrat, na drugi Trenta, pa Pokljuka – Bohinjsko jezero).

Povratak do Planike je delal več težav, kakor vzpon toda vrnili smo se vsi, eni prej, drugi kasneje.

Prekrasna je bila pot od Planike do Rudnega polja. Narava je že deloma jesensko obarvana, krasne so gorske cvetice, sveži zrak, vse to se ne da opisati z besedami, temveč je potrebno videti, da spoznaš lepote gora.

Ko pa primerjam naše (Labodove) planinske izlete s tem pohodom, pa ugotavljam, da so naši mnogo bolj prijetni. Vsi znamo mnogo bolj ceniti gore in ne rinemo na vso silo le na Triglav ter s tem precenjujemo svoje sposobnosti.

Lepoto gora in narave mora človek znati ceniti in jo spoštovati. Kljub naporom, pa bom še zahajala v gore, pa tudi na Triglav se bom še podala.

Naj na koncu omenim, da pa nisem bila edina Labodovka, med stotimi ženskami. Na pohodu je bila tudi Majda Kostrevec iz TOZD Libna, na žalost pa sem to ugotovila šele doma, saj se nisva poznali.

MARICA PRAZNIK

slikarji ponovno med nami

Letos teče že četrti Labodov Extempore. Ideja o osnovanju te likovne prireditve je zrastle iz sodelovanja naše delovne organizacije z amatersko likovno skupino Vladimir Lamut iz Novega mesta. Vzporedno s tem sodelovanjem pa je bila vse večja pozornost posvečena tudi kulturi med nami, skrbi za srečevanje s kulturnimi dobrinami, skratka podružbljanju kulture.

Iz osnovne ideje, ki je zajemala udeležbo amaterskih slikarjev iz Slovenije, je iz leta v leto prireditve rastle in poleg tega, da so se začeli našega Extempora udeleževati tudi akademski slikarji, so se nam pridružili tudi naši zamejci. Tudi sama kvaliteta del je iz leta v leto rastle in lahko trdimo, da postaja Labodov Extempore pomembna prireditve širših razsežnosti.

V letošnjem letu so republiški sindikati posvetili likovnim

kolonijam in ex tempore vso pozornost. Ker so take prireditve ob naši splošni skrbi za razširitev in prepojitve kulture s kar najširšim krogom delovnih ljudi rastle vsaka zase, je republiški sindikalni svet zavzel nekaj enotnih stališč za potek takih prireditev. Ob teh posegih dobiva tudi naš Ex tempore nekaj novih potez in sicer: prireditve bo trajala od 4. oktobra do 22. oktobra. Ves ta čas bodo slikarji lahko žigosali svoja platna, 22. oktobra pa bo njihova dela (tista z Labodovim žigom) ocenila komisija. Le to bo imenovala republiška Zveza kulturnih organizacij, kot vedno doslej. Tudi letos so teme, na katere bodo slikarji ustvarjali Novo mesto, Dolina Krke, Prosta tema ter dodatna tema Mladina. Ta je posvečena letošnjemu 11. kongresu ZSMS, ki bo potekal v Novem mestu in zaključek katerega bo sovpadal z zaključkom našega Extempora.

Veseli smo, da je naša prireditve v teh štirih letih zrastle v tako kvalitetno in široko akcijo. V dveh smereh je teklo naše prizadevanje ob negovanju te tradicije. V smislu podružbljanja kulture sploh in v smislu prizadevanj približati to kulturo naši delavki. Kako pomembna sta ta dva vidika, naj ilustriramo z odlomkom iz Trstenjakove knjige „Psihologija ustvarjalnosti“: „Človek z ustvarjalnim delom ne ustvarja le zunanjih dobrin, materialne kulture zunaj sebe, marveč tudi duhovno kulturo v sebi. Z drugimi besedami, smisel vsega ustvarjalnega prizadevanja je v tem, da bi človek bil vedno bolj človek, da se dviga vedno više od stopnje v stopnjo in s tem bogati sebe in svojo vrsto.“ Ob sameu ustvarjanju pa je prav tako kreativno sprejemati in razumeti kulturo, umetnost, poiskati lepoto in plemenitost v njej in s tem graditi sebe kot človeka.

Te dni teče četrti Labodov Ex tempore, na katerem sodeluje dvajset slikarjev. Posnetek je z zaključka lanske prireditve.